

Formanden: Det 23de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Gamborg: Jeg vil ikke gerne have, at Befolkningen af den sidste ærede Talers Ord skulde faa det Indtryk, at man kan dække sin Dødsrisiko for en meget mindre Præmie end den, der normalt kræves af Folk. Det er nemlig kun rigtigt, forsaavidt man nøjes med at dække den indenfor et kortere Tidsrum, 5, 10 Aar eller lignende. Vil Folk derimod dække Dødsrisikoen f. Eks. indtil det 65de Aar eller noget lignende, saa er Præmien derfor ikke meget mindre end den Præmie, der kræves ved de almindelige Forsikringer. Desuden viser Udviklingen ikke alene i Statsanstalten, men ogsaa i andre Selskaber og over hele Verden, at Publikum foretrækker, at Opsparingsmomentet er bragt med ind i Forsikringen, og det er ogsaa meget praktisk og rigtigt gjort af dem.

Formanden: Det 16de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Med Hensyn til min Udtalelse om, at Risikomomentet alene kunde dækkes ved en mindre Præmie, er det naturligvis rigtigt, at det gælder i desto højere Grad, jo kortere Tid man ønsker dette Risikomoment dækket, men Risikomomentet er ogsaa kun til Stede for en kortere Tid, nemlig indtil ens Indtægter efter ens Udvikling er naaet højere op, saaledes at man vil kunne tegne en egentlig Livsforsikring, hvortil naturligvis den foreløbige Forsikring saa skulde kunne udvikles. Den ærede sidste Taler har fuldkommen Ret i, at Publikum løber meget mere efter Sparekassforsikring end efter den rene Livsforsikring, hvis jeg maa bruge det Udtryk, det fremhævede jeg ogsaa. Der ligger et Reklamement deri, som netop bliver benyttet af de private Selskaber, og lad dem blot benytte det, men jeg synes, at man kunde forlange af Statsanstalten for Livsforsikring, at den traadte i Forhold til Publikum og oplyste det om Forskellen mellem de to Ting: at opspare gennem en Forsikringsanstalt, hvilket er en ganske overordentlig kostbar Maade at opspare paa, eller at tegne den rene Livsforsikring.

Jeg kunde i øvrigt nævne andre Omraader — men det er mere Detailler —, hvor Anstalten vist ikke følger med. Den har f. Eks. en Forhøjelse af Præmien for

særlig usunde Pladser, men den har ingen Interesse for at se efter, hvorvidt disse usunde Pladser efterhaanden bliver til sunde Pladser. Der er Pladser, der i sin Tid har været Pesthuler, men som ved Anlæg af Kloaker og Vandledninger er blevet til nogle af Verdens sundeste Byer, men en forhøjet Præmie maa man alligevel betale, naar man tager til saadanne Pladser, uagtet de kan være lige saa sunde eller sundere at leve i end København.

Finansministeren (Brandes): Det forekommer mig ikke, at nogen af de Ordførere, der har talt, har haft noget at indvende imod selve Lovforslagets Indhold; det skulde da være den ærede sidste Taler, det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel), men hans Anker gik vist mere i rent sproglig Retning, idet han syntes at finde noget mærkeligt i, at den matematikkyndige Direktør var blevet udnevnt til Forretningsfører. Som „Forretningsfører“ har denne Stilling været benævnt siden Loven af 1870 eller 1871, jeg husker ikke, hvilket Aar Loven om Statsanstalten for Livsforsikring blev vedtaget, og i Ordet „Forretningsfører“ ligger ikke, at den paagældende specielt skal være Forretningsmand; det er kun et andet Ord for den ledende Direktør, og jeg, som er en Elsker af det danske Sprog, ser med en vis Glæde, at der dog under Tiden er en eller anden, som hedder noget med en dansk Benævnelse. At denne Mand hedder Forretningsfører, er altsaa kun Udtryk for, at det er ham, der har den egentlige Lødelse af Anstaltens daglige Virksomhed, naturligvis under Samarbejde med den øvrige Bestyrelse, som har sine Instrukser og Beføjelser og Forpligtelser, som jeg dog ikke her skal komme ind paa.

Det ærede Medlem ankede over, at Pladsen ikke var blevet opslaaet vakant. Det ærede Medlem maa vist vide, at det er meget hyppigt, at Opslag ikke finder Sted for saadanne Pladser Vedkommende, som ikke tidligere har været opslaaede ledige, og jeg kan med fuldkommen Sikkerhed sige, at aldrig nogen Sinde har en Plads i denne Direktion været opslaaet vakant for derved at blive gjort til Genstand for almindelig Søgen. Jeg er for øvrigt overbevist om, at ved denne Ud nævnelse er det rigtige sket, idet der er valgt en Mand, der har det nøjeste Kendskab til Anstaltens Virksomhed, fordi han har gennemgaaet saa at sige alle Grader i Anstalten, en Mand, der desuden er overordentlig matematikkyndig og forsik-